

Στις 29 Οκτωβρίου 2012 η Σχολή Γονέων Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κατερίνης και το Ναυτικό Μουσείο Λιτοχώρου συνδιοργάνωσαν ομιλία για το ρόλο του Ναυτικού (πολεμικού και εμπορικού) στο νικηφόρο αποτέλεσμα των Βαλκανικών πολέμων 1912 - 1913 με κύριους ομιλητές:

- 1) Τον Στόλαρχο Αντιναύαρχο Π/Ν Κωνσταντίνο Μαζαράκη Αινιάν εγγονό του Μακεδονομάχου Κων/νου Μαζαράκη (Καπετάν Ακρίτα).
- 2) Τον Κων/νο Κορομπίλη Σημαιοφόρο (ε)Π/Ν ε.α. με θέμα «ο Ναύαρχος Κουντουριώτης».
- 3) Ολιγόλεπτη παρέμβαση έκανε ο Πρόεδρος του Ναυτικού Μουσείου Λιτοχώρου Νίκος Βλαχόπουλος. Αναφέρθηκε στο ρόλο των πλοηγών του τορπιλοβόλου «11» με κυβερνήτη το Νικόλαο Βότση και Λιτοχωριτών καπεταναίων Νικόλαο Βλαχόπουλο και Μιχαήλ Κωφού.

Ομιλία Προέδρου Ναυτικού Μουσείου Λιτοχώρου:

Καλησπέρα από εμένα.

Δεν θα αναφερθώ σε ιστορικά γεγονότα τις εποχής.

Στους μεν κατά ξηρά αγώνες αναφέρθηκε ο αντιστράτηγος Ιωάννης Παρίσης στους δε κατά θάλασσαν οι αποφωνοί μας ομιληταί και τους ευχαριστούμε.

Θ' αναφερθώ στην τορπιλική ανατίναξη του Τούρκικου θωρηκτού Φετχί-Μπουλέντ μέσα στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης στις 18 Οκτωβρίου 1912 από το τορπιλοβόλο 11 με κυβερνήτη τον Υποπλοίαρχο τότε Νικόλαο Βότση και τους πλοηγούς τους δυο Λιτοχωρίτες καπεταναίους Νικόλαο Βλαχόπουλο και Μιχαήλ Κωφό, που χωρίς την εμπειρία τους, το εγχείρημα ίσως και να είχε διαφορετικό αποτέλεσμα.

Είναι δυο χαρακτηριστικά στιγμιότυπα του διαλόγου πάνω στο πολεμικό πλοίο ΣΦΑΚΤΗΡΙΑ στις 16 Οκτώβρη όταν ο Βότσης σημειώνει τις πληροφορίες που του έδιναν οι δυο πλοηγοί. Διακόπτοντας ρωτάει ο Βλαχόπουλος: με ποιο πλοίο θα μπορούμε μέσα κύριε κυβερνήτα; Μ' αυτό εκεί απαντάει ο Βότσης δείχνοντας το τορπιλοβόλο 11. Μ' αυτό το μεγάλο; Ναι μ' αυτό γιατί ρωτάς; Πόσα νερά τραβάει καπετάνιε; Περίπου δυο μέτρα. Εντάξει μπαίνουμε άνετα. Λίγο πριν αναχωρήσουν στις 18 Οκτώβρη ο Βότσης παρέδωσε ένα γράμμα στο κυβερνήτη του ΣΦΑΚΤΗΡΙΑ και ζητούσε από το Υπουργείο να μεριμνήσει για τις οικογένειες των δυο πλοηγών σε περίπτωση μη επιστροφής τους. Τότε έδωσε ο Βλαχόπουλος και τα υπόλοιπα λεφτά της κάσας του καϊκιού στο νεαρό μούτσο επίσης Λιτοχωρίτη Ιωάννη Δημοφέρλια να τα δώσει στον παπά (αδελφό του Βλαχόπουλου) και του είπε: Αύριο να σηκώσετε τις σημαίες στα καΐκια μας ΜΕΤΖΑΣΤΡΕΣ.

Απάντησε τότε ο Βότσης: Αύριο να κάνετε γενικό σημαιοστολισμό σε όλα τα ιστιοφόρα που είναι εδώ.

Αυτά σαν ελάχιστο φόρο τιμής όχι μόνο σ' αυτούς, αλλά σε όλα τα πληρώματα του πολεμικού και εμπορικού μας ναυτικού που συμμετείχαν στον αγώνα, καθώς και στους οπλίτες και αξιωματικούς του στρατού ξηράς - στους χιλιάδες εθελοντές του όπου γης Ελληνισμού - καθώς και στους έχοντες και κατέχοντες που διέθεσαν ολόκληρη ή μέρος από τις περιουσίες τους, ώστε να καταστούν οι ένοπλες δυνάμεις μας αξιόμαχες και να μας παραδώσουν μια ΕΛΛΑΔΑ διπλάσια σε έκταση και πληθυσμό, από ότι την παρέλαβαν.

Ερώτηση: Σήμερα εμείς τι κάναμε ή κάνουμε που η χώρα μας βρίσκεται στην ίδια κατάσταση όπως και τότε; Πού είναι οι πνευματικοί ταγοί; Που είναι οι μπροστάρηδες; Που είναι οι ηγέτες; Δυστυχώς δεν υπάρχουν. Τουλάχιστον μέχρι στιγμής. Όσο αφορά για τους έχοντες και κατέχοντες οι περισσότεροι συντάχτηκαν με τους εχθρούς μας αφού έβγαλαν τα λεφτά τους (κλεμμένα ή μη) στο εξωτερικό, συμβαλοντές και επιταχύνοντας τη χρεωκοπία της χώρας μας, για να αγοράσουν μετά κοψοχρονιά τις περιουσίες του γείτονα, του φίλου ακόμη και του αδελφού.

Ομιλία για το ρόλο του Ναυτικού στους Βαλκανικούς πολέμους 1912 - 1913

Συντάχθηκε απο τον/την μουσείο

Οι άλλοι οι πολλοί ζουν στο Νιρβάνα τους και σαν αμήχανοι και ουδέτεροι θεατές παρακολουθούν από τον καναπέ τους (όσο ακόμα και αυτός θα τους ανήκει) το δράμα που λέγεται Ελλάς.

Φίλες και φίλοι μου δυστυχώς ΑΛΛΟΙΩΘΗΚΑΜΕ.

Υπάρχει ΕΛΠΙΣ;

Πιστεύω ακράδαντα ΝΑΙ.

Αρκεί να ξυπνήσουμε - να το θελήσουμε και να επανεξετάσουμε ποιοι είμαστε - από πού ερχόμαστε και που πάμε.

Ευχαριστώ

Ο Πρόεδρος του

Ναυτικού Μουσείου Λιτοχώρου

Νίκος Βλαχόπουλος